

SPECIÁL TIPŮ PRO ZÁBAVU • KULTURNÍ PŘEHLED

JIHOČESKÝ

+ infotip

týdeník

ANNOUNCE

PRODÁM
KOUPÍM
VYMĚNÍM

Hurá na hory

Sněžka, Lysá hora, Praděd, na Slovensku Rysy, Kriváň nebo třeba vodopády Studeného potoka. Výlety po českých a slovenských horách jsou stále oblíbenější, a letos kvůli omezením a strachu z koronaviru sem zamířili i ti, kteří by jinak dovolenou trávili u moře. Jak se na horách chovat a co si s sebou určitě sbalit do batohu na túru, se dočtete uvnitř vydání.

Příroda

Je to životní láska Karola Lesného. Do restaurací dodává byliny, čaje a zeleninu.

Infotip

Chcete prodat, koupit nebo vyměnit? Využijte inzerce zdarma

Hádanka

Poznáte místo na jihu Čech, kde jsme fotili? Napište nám!

Jsem z jihu

BYLINKÁŘ A LESNÍK **KAROL LESNÝ**

Jeho posláním jsou byliny

Vstává s rozbřeskem, pracuje venku a vychovává děti, které znají víc rostlin než většina dospělých.

Snídaně u Lanny

RADKA DOLEŽALOVÁ

Zije v čisté krajině Novohradských hor a se svou rodinou dodává byliny, čaje a zeleninu do vybraných restaurací v jižních Čechách i v Praze. Bývalý jihočeský předseda Strany zelených rezignoval na politiku a odstěhoval se do novohradských Desek.

Začínal jste jako lesník, nyní jste bylinkář. Váš profesní vývoj byl ale ještě zajímavější...

Nejdřív asi kvůli jménu jsem se stal lesníkem. Pak jsem sbíral pyly, byli jsme prohlášeni jihočeskou firmou roku 2008. Pak přišel určitý zvrat v mém soukromí a stěhování. Když jsme stáli s novou partnerkou před rozhodnutím, kam jít, rozhodli jsme se pro čisté prostředí Novohradských hor také kvůli dětem. Díky praxi se sušením a sběrem jsem nejdříve spolupracoval se Sonnentorem, začali jsme pěstovat bio. Pak nás oslovila pražská restaurace ESKA. Začali jsme pro ně připravovat vlastní čaje. Další restaurace, která odebírala naše novohradské květiny a čaje, bylo českobudějovické bistro Coblíha. Postupně se přidávaly další restaurace. Pomalu zvyšujeme počet zákazníků i sortiment. Líbí se mi, když věci, tedy i podnikání, rostou organicky. Nevidím příliš smysl ve startupech,

PŘÍRODA. To je životní láska Karola Lesného. A mít vztah k rostlinám i ke krajině učí i své syny. Do města se s ním tentokrát vypravil nejmladší Janík. Foto: Deník/Radka Doležalová

když jdou rychle nahoru. Rád rozvíjím svou práci pomalu, dlouhodobě, zkrátka organicky. Budujeme při tom dlouhodobé vztahy. A od přírody se pořád víc učíme. Každý rok něco vyjde líp a něco hůř.

Co je na práci bylinkáře a pěstitele květin a zeleniny nejhezčí?

Je to práce, při které můžu být i s dětmi. Není to o vydělávání peněz, ale učím při práci na poli a venku znát přírodu i svoje děti. Je to u mě už druhá vlna dětí, o to víc cítím potřebu s nimi být a učit je. Zeleninu jsme začali pěstovat i kvůli naší soběstačnosti a bezpečnosti. Doba je zvláštní, divoká, myslím, že je zásadní umět potraviny vypěstovat. A to chci naučit i naše děti. Vztahy a určitou komunitu v Deskách také spoluvytváříme pomalu a, jak rád říkám, organicky. Samozřejmě to není vždycky idylické, ale pomáháme si vzájemně překonávat obtíže venkova. Třeba si vozíme děti do škol do města. A tak by to asi mělo fungovat. A co je asi úplně

příroda. Když prší, jsme naopak doma a můžeme si to víc užít. Takže u nás doma jsou rádi, když prší. I když to nás pak zase čeká práce uvnitř v sušárně. Ale tam je teplo. Děti se učí pravidelnosti a vnímají, že jde zkrátka do práce, když je potřeba.

Proč jste se usadili právě v Deskách?

Léta tam byla na prodej bývalá škola, bývaly tam tábory a poslední roky chátrala. My jsme se do toho domu zamílovali. S projektem nám pomohl architekt Mirek Vodák. Dům postupně opravujeme. Naše představa je, že nebudeme my jezdit za lidmi, ale lidé přijdou k nám. Máme už ukázkové poličko, začali jsme ubytovávat na „Bez kempu“. Lidem se moc líbí, oceňují krásnou krajinu, o kterou se staráme. I nám se líbí krásná, otevřená krajina, rybníky, lesy. Je to krajina s historií, vysídlená, je tu několik zaniklých obcí. Je zvláštní chodit po té krajině a uvědomovat si u trosk domů, že tu byli lidé, kteří museli odejít. Nutí nás to k mnoha zamyšlením. Co tam dělali? Co pěstovali? Kudy chodili? U našeho polička jsou trošky mlýna, je tam výhled tří sta šedesát stupňů po krajině. A jsou tam houby. Lidé si k nám přijdou odpočinout. Budeme pro ně vyrábět potraviny, zavařovat, aby si kus Novohradek mohli odvézt s sebou zpátky do města.

Rozhovor vznikl v budějovické Kavárně Lanna u Dlouhého mostu. Více na kavarna-lanna.cz.

Co naopak přináší při vaší práci potíže?

Nejtěžší je z toho vyžít. Vydělat si takto na obživu je náročné. Někomu by mohlo vadit vstávání za svítání, ale to mi nevadí.

Plánoval jste si takový život od dětství nebo je to spíše souhra okolností života?

Plánoval jsem si asi ještě větší samotu, ale přišly děti a s nimi přece jen potřebuji trochu větší civilizaci.

Co život a práci v Deskách říká vaše rodina?

Rodina nic neříká, rodina maká. Přijdu, zavelím a jde se sbírat... Popravdě, nám velí